

Он основал государство крестьян и рабочих

стор. 2

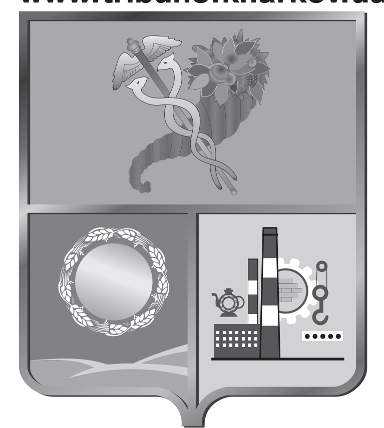

Турнир имени Кирпы

Мини-футбол при поддержке Л. Чалого

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА трудящих

20 квітня 2011 р.
Середа
№30
(8693)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Бєлий Володимир Миколайович — Богодухівський міський голова;
Тройно Олег Володимирович — радник голови Харківської районної ради;
Руснак Никодим Степанович — Митрополит Харківський і Богодухівський
Бабенко Тетяна Борисівна — перший заступник начальника Головного управління праці та соціального захисту населення Харківської облдержадміністрації;
Трішин Олексій Костянтинович — Почесний громадянин Харківського району;
Кучма Юрій Вікторович — голова Харківського окружного адміністративного суду;
Біліченко Всеволод Володимирович — Будянський селищний голова;
Іванов Сергій Сергійович — командир в/ч 3005 «Рота охорони центральної бази ресурсного забезпечення» МВС України!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

Харківська районна рада Харківської області

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 12 квітня 2011 року №66
Про скликання V сесії районної ради VI скликання

На підставі п. 9 ст. 46 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та ст. 12 Регламенту районної ради VI скликання

I. Скликати V сесію районної ради VI скликання 28 квітня 2011 року о 10.00 годині в приміщенні районної ради з порядком денним:

1. Про внесення змін та доповнень до рішення районної ради від 30 грудня 2010 року «Про районний бюджет на 2011 рік».
2. Про надання пільг готівкою окремим категоріям громадян на придбання твердого палива та скрапленого газу в 2011 році.
3. Про затвердження персонального складу професійної комісії з питань створення фермерських господарств.
4. Про погодження передачі в 2011 році в оренду на конкурсних засадах об'єктів спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст району.
5. Земельні питання.
6. Різне.

II. Головам постійних комісій районної ради (Новіков В. В., Заколодяжний В. Д., Поколодний В. В., Вереітінов В. В., Беднов І. В., Шматько Ю. І., Шептура В. М.), виконавчому апарату районної ради провести роботу по підготовці сесії районної ради у відповідності з чинним законодавством України.

III. Контроль за виконанням даного розпорядження залишаю за собою.

Голова районної ради М. В. Третяк

ТУРИСТИЧНИЙ БІЄНАЛЕ: УМІННЯ ПОКАЗАТИ КРАЩЕ!

У рамках IX міжнародного туристичного форуму, що проходив 15—16 квітня у приміщенні академічного театру опери і балету ім. М. В. Лисенка, презентаційну експозицію Харківського району відзначено як одну з найкращих.

Зацікавленість зростає

Цього року форум зібрав у Харкові 12 країн Європи, Азії, Близького Сходу і Закавказзя. Деякі з них були представлені не лише провідними туристичними компаніями та експозиціями міст-побратимів, а й послами, генеральними консулами та дипломатами. Участь таких туристично розвинених країн, як Фінляндія, Чехія, Німеччина, Польща, Словаччина, Чорногорія, Туреччина, Ізраїль, Грузія та інших говорить про те, що зацікавленість до Слобожанщини, її історії, культури та визначних місць постійно зростає. Наші партнери прагнуть не лише до себе запросити туристів, а й запропонувати громадянам своїх країн привабливі туристичні маршрути до Харкова та області, дати корисні рекомендації місцевим організаторам, турфірмам та екскурсоводам щодо грамотної організації туристичного бізнесу, створення комфортних умов для проживання мандрівників, вірного подання усієї необхідної інформації.

Завідуюча Бабаївським краєзнавчим музеєм Алевтина Шепель (зліва) та директор молодіжного центру відділу культури і туризму ХРДА Лариса Кравцова демонструють рекламно-сувенірну продукцію, привячену нашому району

Саме тому в рамках форуму проходила ще й міжнародна науково-практична конференція «Розвиток туристичної інфраструктури — досвід українських і закордонних міст-партнерів». Цікаві, пізнавальні й корисні лекції прочитали фахівці цієї сфери з Варшави, Єрусалима, Газіантепа (Туреччина), Праги, Лодзя, Брно, Познані, Санкт-Петербурга, Кутаїсі, Белгорода, а також українських міст Львова та Полтави.

Є що показати

Переважну частину експозиційних площ займали стенди й експонати Харкова та усіх районів області. Серед такого різнобарв'я та інформаційної насиченості стало зрозуміло, що пам'ятні місця, архітектурні перлини та визначні особистості в різних куточках нашої області можуть зацікавити іноземних туристів не менше, ніж сама столиця Слобожанщини. Привабливі Чугуїв, Куп'янськ, Красноград, Краснокутськ, Ізюм та ін.

А Харківський район на туристичній карті області посідає особливе місце. Про це красномовно розповіла і експозиція, що всебічно висвітлювала історико-культурний та туристичний потенціал Передмістя. Оформлювали стенди та підбирали експонати дбайливі руки фахівців молодіжного центру відділу культури і туризму ХРДА та Бабаївського краєзнавчого музею. Чого тут тільки не було! Сувенірна продукція, вироби народних умільців, унікальні твори майстрів декоративно-ужиткового мистецтва, кольорові буклети, історичні книжки, листівки тощо. Все це вказує на те, що в Харківському районі туристам завжди є на що подивитися, є де змістовно і цікаво відпочити.

Василь ЧИГРИН, фото автора

Коментарі

Михайло Добкін, голова Харківської облдержадміністрації:
— Харківський район — це, можна сказати, титульна сторінка нашої області, тому його керівники, діячі культури і мистецтва, пересічні люди завжди мають бути відповідальними. Важливо показати все найкраще, найважливіше. Туристичну експозицію вашого району я назвав би вдалою. Молодці! Добре підготувалися. Так тримати!..

Сергій Чернов, голова Харківської обласної ради:
— Про Харківський район я завжди згадую з теплотою. Пам'ятаю, який ажіотаж був нещодавно під час відкриття меморіальної дошки знаменитій художниці Зінаїді Серебряковій у селі Нескучне. Це дійсно особистість з європейським ім'ям, і мені дуже приємно, що в Харківському районі так тендітно ставляться до вшанування пам'яті своєї славної землячки...

Любов Мякіннікова, начальник відділу культури і туризму райдержадміністрації:
— Напередодні туристичного бієнале ми виготовили чимало сувенірної продукції з символікою нашого району. Це блокноти, ручки, брелки, кулони, вимпели і т. ін. Щойно вийшов у світ і яскравий кольоровий буклет «Харківський район», до якого ми включили також і своєрідні туристичні родзинки Передмістя. Зокрема, це «Чорне озеро» в Бабаях, музей Гната Хоткевича у Високому, Безлюдівське водоймище, страусина ферма в Утківці, санаторій «Роща», розважальний комплекс «Анжер», дендропарк ХНАУ ім. В. В. Докучаєва, Озерянська купальня тощо...

■ В преддверии праздника

Дух Победы в сердцах людей

Вопросу подготовки празднования 66-й годовщины Победы в годы Великой Отечественной войны был посвящен очередной Пленум Харьковской районной организации ветеранов Украины.

На заседании присутствовали председатель Харьковского районного совета М. В. Третяк, заместитель председателя районного совета Е. Ю. Покровская, руководитель аппарата государственной администрации А. П. Гацко, начальник районного отдела образования О.И. Бабельчук, директор районного центра социальной службы для семьи, детей и молодежи Е. Ю. Бакай и другие.

Михаил Третяк сообщил, что за каждым населенным пунктом закреплены ответственные за подготовку к празднику районные депутаты, и заверил, что подготовка идет по плану.

Литературно-музыкальное представление, подготовленное учениками школ района, мысленно вернуло всех присутствующих в те далекие грозные годы сражений за нашу Родину. Услышали ветераны любимую «Катюшу», в исполнении вокального ансамбля «Вишенки» Мерефянской школы № 7. Никого не оставила равнодушным, в память о тех, кто не вернулся с полей сражений, прозвучавшая «Песнь о Солдате» в исполнении Юлии Умбрасайте, ученицы Покотиловского лицея «Проминь». Минута молчания... А какое же 9 Мая без песни «День Победы»? Под бурные аплодисменты, вместе с Кириллом Делегойдиным, учащимся Мерефянского лицея, ее пели все присутствующие в зале. А слова благодарности поколению фронтовиков выразила Екатерина Зозуля, ученица Пономаренковской школы, исполнив песню «Ветеранам минувшей войны».

Председатель районной организации ветеранов Украины М. Д. Мироновский от имени всех воинов-освободителей поблагодарил А. П. Гаргун, методиста отдела образования, координатора Лиги старшеклассников Харьковского района за патриотическую работу с молодым поколением. Высказав пожелание еще не раз встретиться с детьми в преддверии Дня Победы, Михаил Данилович вручил им сладости.

Пусть победы военные станут примером для побед экономических, социальных, духовных. Молодежи района есть у кого этому учиться.

Верили, верим, будем верить в Победу.

А. П. БУТ, руководитель пресс-центра Харьковской районной организации ветеранов Украины

ОН ОСНОВАЛ ГОСУДАРСТВО РАБОЧИХ И КРЕСТЬЯН...

■ Дата

Ольга ПОПОВА

Еще каких-то двадцать лет назад день рождения Ленина — 22 апреля — был всенародным праздником, хотя и не был обозначен в календаре красным цветом. В третью декаду апреля проводились коммунистические субботники, у памятника Ильичу нас принимали в пионеры...

Личность основателя первого в мире государства рабочих и крестьян до сих пор является одной из самых популярных и обсуждаемых. Причем оценки настолько неоднозначные, что мало у кого в мировой истории такой диапазон мнений — от полного обожествления до определения «тиран и пособник дьявола».

Идея создания государства, в котором не будет ни богатых, ни бедных, мечта людей о бесклассовом обществе почти реализовалась в Советском Союзе. «Почти» — потому что свято место не бывает пусто. Партийная номенклатура постепенно заняла господствующее положение, а после развала Союза быстро разбогатела, вовремя сориентировавшись и получив доступ к несметным богатствам (и каким богатствам!) одной шестой суши. Справедливости ради надо отметить, что при Союзе ограничения были и для них. Во всяком случае, сегодня крепко стоящий на ногах бизнесмен средней руки может себе позволить больше, чем секретарь райкома партии в советские времена.

Безусловно, Ленина нельзя оценивать однобоко. Он не был святым, но не был и таким уж «людоедом», каким сейчас пытаются его представить. История не знает идеальных личностей. Революции не бывают бескровными, а свержение любого режима сопровождается тяжелыми последствиями. Даже в наше мирное время смена политического курса обязательно больно бьет по экономике, что уж говорить о вооруженной революции 1917-го.

И все же, государство, созданное такой дорогой ценой, просуществовало целых 70 лет, перевернув мировую историю. Таким длительным результатом не может похвастать ни одна революция. И это не случайность — идея всеобщего равенства и справедливости всегда вызывала живейший отклик в сердцах большинства людей. Социальная защита трудящихся, чьими руками создаются материальные блага, достойная оплата их труда, запрет на угнетение и эксплуатацию человека — все это было провозглашено как принцип построения советского общества.

На постсоветском пространстве число людей, которые симпатизируют Ленину, примерно равно тем, кто считает его едва ли не виновником всех бед, постигших Россию и другие республики бывшего Союза. Предложения сохранить Мавзолей чередуются с крайне радикальными требованиями чуть ли не вышвырнуть тело Ленина на самое отдаленное заброшенное сельское кладбище, чтоб и следа не осталось.

Говорят, что историю пишут победители. Но она не знает сослагательных наклонений, просто оценивать ее надо адекватно и извлекать уроки. На именах гениальных политических деятелей паразитируют, делают пиар, многие даже пытаются делать деньги. Но для большинства представителей старшего поколения имя Владимира Ильича Ленина останется чистым и незапятнанным, и их мнение заслуживает уважения.

Комментарий

Степан Михальченко, руководитель фракции КПУ в Харьковском районном совете:

— Для нас, коммунистов, день рождения Ленина — значительная дата. Ленин — создатель первого в мире государства, где справедливость и уважение к человеку труда было главным принципом. Я в рядах Компартии с 1981 года, и не стал ее предавать. Для нас сегодня главное — сохранить для будущих поколений ленинское наследие, идеалы братства и равенства. Вспомните, какая у нас была многонациональная держава и как дружно мы жили, и что делается сейчас. Что касается критики Ленина — то критикуют те, кто поменял партбилет на более сытую жизнь, и молодые, которые не жили при социализме (им простительно). Я поздравляю всех соратников по партии и всех, кто с нами душой, со знаменательной датой — днем рождения вождя мирового пролетариата.

МЕШКАНЦІ ПЕРЕДМІСТЯ СТАНУТЬ ХАРКІВ'ЯНАМИ?

Василь ЧИГРИН

■ Слідами наших публікацій

Наша газета вже повідомляла про те, що, згідно з генеральним планом розвитку Харкова, місто вирішили розширити в межах окружної дороги за рахунок населених пунктів Дергачівського і Харківського районів. І якщо від Дергачівського району до обласного центру увійдуть лише 3 населені пункти, то мегаполіс може поглинути аж 15 сіл і селищ від нашого, Харківського району.

Про такі перспективи, відповідно до втілення в життя генерального плану, на одній із останніх прес-конференцій розповіла директор інституту «Харківпроект» Тетяна Поливанова. З її слів, зараз загальна площа Харкова складає 312 кв. км, а може додатися ще 50 кв. км.

Слід зазначити, що чутки про поглинання обласним центром кількох населених пунктів Передмістя точаться вже не перший рік. Та, судячи з усього, скоро вони набудуть реального втілення. Проте, все не так просто. Процес переходу населених пунктів та земельних територій досить складний і відповідальний, він потребує детального юридичного опрацювання та прийняття законодавчих рішень на найвищому державному рівні. Потрібно також провести громадські слухання на місцях і навіть спеціальні референдуми серед мешканців тих громад, які планують змінити свій статус. У рамках зазначеної теми наша газета провела міні-опитування мешканців Передмістя і поцікавилася думкою спеціалістів щодо даної проблеми.

Коментарі

Анатолій Топчій, Пономаренківський сільський голова:

— Люди часто ставлять питання про можливість такого приєднання, бо їх дуже хвилює ця проблема. Усього на території нашої громади мешкає понад 4500 жителів, і всі вони захищені в соціальному, побутовому, культурному плані активними діями керівництва громади. Люди побоюються, що після приєднання до Харкова їх кинуть на призволяще, адже за цим проектом мова в основному йде про незайняті земельні ділянки, а не про розвиток інфраструктури наших населених пунктів. Більше того, є побоювання, що вже діючі культ-масові заклади, які ми активно розвиваємо і підтримуємо на нашій території, можуть просто ліквідувати під гаслом так званої «оптимізації». Переважна більшість мешканців нашої громади категорично проти цього...

Віктор Сидорчук, викладач національної академії міського господарства, мешканець селища Покотилівка:

— Не розумію, кому від цього стане краще. В усякому разі не жителям нашого селища, де зараз проживає понад 10 тисяч чоловік. Ліквідувавши місцеве самоврядування нас можуть приєднати до Червонозаводського або до Жовтневого району міста Харкова. Але ж зараз це одні із найвідсталіших Харківських районів, з розбитими дорогами, занедбаним житловим фондом, сотнями напівзруйнованих будівель на Москалівці, Новоселівці, Новожаново, Основі. На їх розвиток постійно не вистачає коштів. Так до цього хочуть додати ще й Покотилівку? Так, в нашому селищі є багато проблем, але люди знають, що їх швидше вирішить наше селищне керівництво, а не харківське міське, яке приїздитиме до нас двічі на рік..

Виктория СТЕПКОВА

ТУРНИР ИМЕНИ КИРПЫ

На днях в Коротычанском лицее состоялся турнир по мини-футболу на Кубок имени Героя Украины Георгия Кирпы.

Как рассказал нашей газете председатель Коротычанського поселкового физкультурно-спортивного клуба Анатолий Журавель, этот, уже ставший традиционным, турнир, — настоящее событие, собравшее вокруг себя десятки болельщиков и энтузиастов футбола.

В турнире приняли участие семь команд, которые были жеребьевкой разбиты на две подгруппы. В первой подгруппе играли команды: «Возрождение»-2 (Коротыч), «Локомотив» (Люботин), «Коммунар» (Коротыч) и ХТЗТ (Харьковский техникум железнодорожного транспорта г. Харьков). Во второй подгруппе соответственно за победу сражались «Харьков-ПАСС» (Харьков), «Возрождение»-1 (Коротыч), и «Энергия» (ЭЧ-2) (Харьков). Соревнования в группах проходили по круговой системе, радуя болельщиков увлекательной и бескомпромиссной борьбой. Победителем соревнований в первой подгруппе стала команда «Локомотив» Люботин, одержавшая три победы. Второе и третье места с результатами в 4 очка заняли команды «Возрождение»-2 (Коротыч) и команда ХТЗТ (Харьков), но за счет лучшей разницы забитых и пропущенных голов второе место досталось футболистам «Возрождение»-2.

Во второй подгруппе первое место заняли футболисты «Харьков-ПАСС», которые одержали две победы, на втором с результатом в 3 очка команда «Энергия» (ЭЧ-2 Харьков). В матче за третье место встретились команды «Возрождение»-2 и «Энергия» (ЭЧ-2). Матч получился динамичным и закончился с результатом 2:2. По серии пенальти лучшими стали футболисты «Энергии» из Харькова, которые с результатом 3:2 победили спортсменов «Возрождение»-2 и заняли почетное третье место.

В итоге за Кубок боролись команды «Харьков-ПАСС» и «Локомотив» (Люботин). В финале были и самоотверженная игра, и интрига, и красивые голы. Необходимо отметить, что футболисты «Харьков-ПАСС» до последней минуты основного времени вели со счетом 2:1, и лишь на последних секундах «Локомотив» (Люботин) сравнял счет — 2:2.

И снова, как и в матче за третье место, победителя определила серия пенальти. Точнее были футболисты из команды «Локомотив» (Люботин), которые со счетом 3:1 победили «Харьков-ПАСС» и стали обладателями почетного трофея.

На втором месте — футболисты «Харьков-ПАСС», которые повторили свой прошлогодний успех.

Были определены лучшие игроки турнира: Шуст Николай из команды «Локомотив» (Люботин), Бойко Руслан — «Возрождение»-1 (Коротыч), Чалый Вадим — «Возрождение»-2 (Коротыч), Луговой Сергей — «Харьков-ПАСС», Яременко Евгений — «Коммунар» (Коротыч), Михайловский Николай из команды Харьковского техникума железнодорожного транспорта, Милошенко Александр — «Энергия» (ЭЧ-2) (Харьков). Все они были награждены почетными грамотами и памятными подарками.

На торжественной церемонии закрытия соревнований председатель Коротычанского поселкового совета Анатолий Прудкий отметил, что эти соревнования на Коротычанской земле стали настоящим праздником футбола и что среди важных вопросов особое место Коротычанский поссовет уделяет и развитию спорта — мощного социального фактора общества.

Анатолий Журавель от имени футболистов Коротычанского спортивного клуба «Возрождение» попросил выразить слова благодарности организаторам турнира — начальнику вокзала Харьков-пассажирский, депутату Харьковского районного совета Леониду Чалому, председателю Профсоюзного комитета вокзала Наталье Лукьянченко, помощнику начальника вокзала по кадрам и социальным вопросам Роману Стебловскому, председателю Коротычанского поселкового совета Анатолию Прудкому, секретарю Юрию Олейнику, председателю Харьковского районного спортивного клуба Нине Сергиенко. А также он поблагодарил всех участников турнира за красивую игру и выразил уверенность, что розыгрыш Кубка имени Георгия Кирпы и впредь будет набирать популярность.

Подія

Районний фестиваль-конкурс зі спортивних бальних танців на кубок голови Харківської районної державної адміністрації

Нещодавно в актовій залі Харківського національного аграрного університету ім. В. В. Докучаєва відбувся відкритий районний фестиваль-конкурс зі спортивних бальних танців на кубок голови Харківської районної державної адміністрації.

Ініціаторами і організаторами конкурсу виступили танцювальний клуб «Престиж» (керівник Андрій Климов, БК сел. Рогань) та відділ культури і туризму ХРДА. У змаганнях взяли участь 360 учасників віком від 6 до 18 років. На конкурс завітали танцювальні пари з м. Харкова, Чугуївського, Дергачівського та Зміївського районів, с. Кулиничі Харківського району.

Конкурс відкрили голова Роганської селищної ради Ф. С. Шевченко та начальник відділу культури і туризму Л. М. Мякіннікова. У першій частині конкурсу змагались наймолодші. Переможці визначались за скейтинг–системою в кожній віковій категорії та програмі. Чудова музика, елегантні костюми та темпераментні виступи учасників створили в залі справжню атмосферу свята. Переможців та призерів привітав голова Харківської районної державної адміністрації В. П. Збукар, який провів церемонію нагородження. Фестиваль–конкурс планується проводити щорічно, що стане добрим стартом для танцювальних пар та колективів до участі в обласних та республіканських змаганнях.

ВОЛЕЙБОЛ І БАСКЕТБОЛ У ХАРКІВСЬКОМУ РАЙОНІ

Завершилися змагання щорічного чемпіонату Харківського району з баскетболу серед команд вищої та першої ліг. У вищій лізі змагалися: БК «Рогань» сел. Рогань, СК «Безлюдівка» сел. Безлюдівка, «Пісочинець» сел. Пісочин, «Авангард» м. Мерефа. Дуже інтригуючим виявився цьогорічний чемпіонат, адже у лідери із суттєвою перевагою увірвалася команда, яка не перший рік йде до звання переможця — це команда СК «Безлюдівка» сел. Безлюдівка. У 2009 році безлюдівці посіли 4 місце у чемпіонаті району серед команд вищої ліги, у 2010 — їм не вистачило декілька очок до перемоги над командою з сел. Рогань. Але у 2011 році безлюдівці були неперевершені і лише з однією поразкою вибороли звання переможця чемпіонату 2011 року. Друге місце посіла команда БК «Рогань» сел. Рогань, а срібним призером стала команда з сел. Пісочин. До речі доля другого та третього місця визначалася за результатами особистих зустрічей між роганцями та пісочинцями, які набрали однакову суму очок. На жаль і у цьому році команді з міста Мерефа не вдалося піднятися вище 4 місця у чемпіонаті району. Результати ігор можна побачити з турнірної таблиці 1, що приведена нижче.

У першій лізі чемпіонату за звання переможця боролися команди: «Відродження» с. Руські Тишки, «Відродження» сел. Коротич, «Колос» сел. Бабаї та команда БК «Хролі» с. Хролі. У першому турі з певних причин до місця змагань не змогли дістатися бабаївці, а у II та III турах не взяла участь команда з с. Хролі. Проте найсильнішою у першій лізі виявилась команда з сел. Коротич, випередивши русько-тишківців, які кілька років поспіль утримували лідерство серед команд першої ліги.

Отже результати змагань можна побачити з турнірної таблиці 2.

Одночасно з баскетболом проходив чемпіонат Харківського району з волейболу серед команд вищої і першої ліги.

За звання чемпіона району у вищій лізі боролися 4 команди: «Сонар» сел. Пісочин, «Южний» м. Південне, команда «Докучаєвець» ХНАУ ім. В. В. Докучаєва і команда «Локомотив» м. Люботин. Ігри проводились за круговою системою у два кола.

Цікаво, що у сезоні 2011 року місця між командами, які претендують на лідерство, розподілилися аналогічно результатам сезона минулого року.

Хотілось би змін у турнірній таблиці, але, на жаль, сенсації не сталося: с першого ж туру лідерство захопила команда «Сонар» сел. Пісочин — неодноразовий переможець чемпіонатів Харківського району — і без жодної поразки утримувала його до кінця змагань, не залишаючи шансів суперникам претендувати на перше місце.

Южане не дозволили докучаєвцям нав'язати свою гру і стали срібними призерами чемпіонату.

Не зважаючи на азарт, завзятість і спортивну злість, команді «Локомотив» і в цьому році не вдалось піднятися вище четвертого місця. Будемо сподіватися, що цей факт не послабив бойовий дух команди і ми ще не один раз побачимо її у змаганнях з волейболу у Харківському районі.

Результати ігор чемпіонату можна побачити в турнірній таблиці 3.

Команди першої ліги були розділені на дві зони за територіальним принципом: Південна і Східна. У Південній зоні за вихід у фінал змагалися: «Лідер» с. Елітне, СК «Безлюдівка» сел. Безлюдівка, «Южний-2» м. Південне і команда новачків, які вирішили залишити стіни тренувального залу і поміритися силами зі «старожилами», це команда «Юніор» сел. Пісочин. У Східній зоні змагалися команди «Ветеран» і «Орбіта» с. Циркуни, «Медик-1» і «Медик-2» с. Стрілеча, «Колос» с. Лук'янці. Команди, які посіли 1 та 2 місця у зонах зустрілися у фінальних іграх за звання переможців серед команд першої ліги. Так, у Південній зоні у фінал вийшли команди «Юніор» сел. Пісочин і «Лідер» с. Елітне, у Східній зоні — «Ветеран» с. Циркуни і «Колос» с. Лук'янці. У боротьбі за лідерство звання переможця серед команд першої ліги виборола команда «Ветеран» с. Циркуни.

Дякуємо учасникам чемпіонату за бажання і готовність грати за будь-яких обставинах, за незгасаючий інтерес до таких чудових ігор, як баскетбол і волейбол, і за підтримку цих видыв спорту в Харківському районі!

Таблиця 1

№	Команди	Результати				І	В	П	М	О	Місце
1	СК «Безлюдівка, сел. Безлюдівка		46:65 24:22	52:40 27:24	39:29 30:27	6	5	1	218—187	11	I
2	БК «Рогань», сел. Рогань	65:46 22:24		39:41 38:35	28:35 44:34	6	3	3	236—215	9	II
3	«Пісочинець», сел. Пісочин	40:52 24:27	41:39 35:38		67:48 38:30	6	3	3	245—234	9	III
4	«Авангард», м. Мерефа	29:39 27:30	35:28 34:44	48:67 30:38		6	1	5	203—246	7	IV

Таблиця 2

№	Команди	Результати				І	В	П	М	О	Місце
1	«Відродження», с. Р. Тишки		25:0 25:0	37: 56 39:67	53: 28 25: 0	6	4	2	204—151	10	II
2	БК «Колос», сел. Бабаї	0:25 0:25		0:25 50:74	25:0 0:0	6	1	1	75—99	3	III
3	«Відродження», сел. Коротич	56: 37 67:39	25:0 74: 50		65: 39 25:0	6	6	0	312—165	12	I
4	БК «Хролі», с. Хролі	28:53 0:25	0:25 0:0	39:65 0:25		6	0	2	67—193	2	IV

Таблиця 3

№	Команди	Результати				І	В	П	О	Місце
1	«Сонар», сел. Пісочин		2:0 2:0	2:1 2:1	2:0 2:1	6	6	0	12	I
2	ВК «Южний», м. Південне	0:2 0:2		2:1 2:1	1:2 2:1	6	3	3	9	II
3	«Докучаєвець», ХНАУ ім. В. В. Докучаєва	1:2 1:2	1:2 1:2		2:0 2:1	6	2	4	8	III
4	«Локомотив», м. Люботин	0:2 1:2	2:1 1:2	0:2 1:2		6	1	5	7	IV

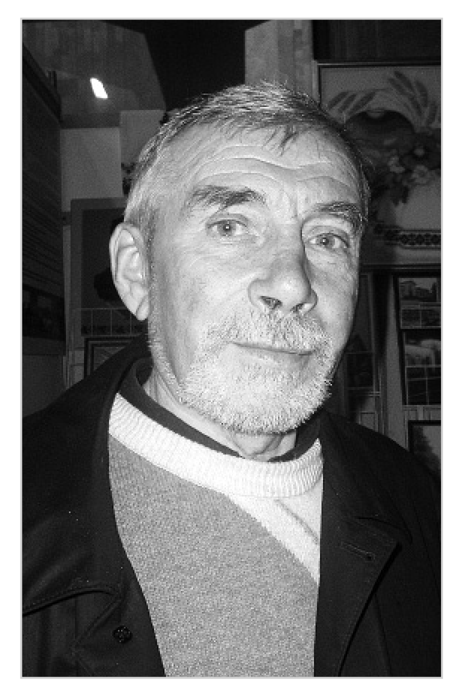
■ *Забуті імена*

Загубився слід в Люботині?

Група письменників і поетів із російського міста Краснодар звернулася до краєзнавців, істориків і літераторів Харківського району з проханням допомогти з'ясувати обставини кількарічного перебування в місті Люботині з 1861 по 1863 роки відомого кубанського і українського поета, мовознавця, драматурга, юриста, педагога Василя Мови (Лиманського).

Наступного року виповнюється 170 років з дня народження цієї непересічної творчої особистості, яка зробила вагомий внесок у розвиток українознавства, національної драматургії, поезії, правознавства. У місті Краснодарі Російської Федерації зараз готується біографічна книга про славного земляка зі станиці Солодкий Лиман. Проте авторам цієї книги бракує достовірних відомостей про перебування Мови (Лиманського) на Харківщині.

Цей період Василя Семеновича був не дуже тривалий, але надзвичайно насичений і плодовитий. На початку 60-х років XIX століття син краснодарського отамана на військові кошти вступає до Харківського імператорського університету, де вивчає право, історію та філологію. Тут він активно займається літературною та публіцистичною діяльністю. У 1861 році в альманасі «Основа» з'являється перший друкований твір письменника. Згодом побачили світ й інші — на сторінках харківських, московських, катеринодарських видань, пронизані злободенністю та гостротою авторського сприйняття царської сваволі, існуючої несправедливості. За свої літературні захоплення та «вільнодумство» Мова (Лиманський) зазнає утисків від офіційної влади.

Люботинський поет Кость Маковійський багато знає про Василя Мову (Лиманського)

— Саме за небачену «крамолу», «вільнодумство» і сміливість власних поглядів у 1862 році Василя Семеновича відраховують з Харківського університету і забороняють займатися творчістю на території Харкова, — розповідає відомий літератор і поет із Люботина Кость Маковійський. — І тоді Лиманський тимчасово перебирається до найближчого від Харкова міста — Люботина, де влаштовується на посаду викладача в одному з місцевих училищ. Його дуже любили і поважали місцеві жителі, усіляко підтримували. У Люботині Мова (Лиманський) написав поему «Ткачиха». А в 1863 році навіть видає у цьому місті свою поетичну збірку під назвою «Троїсте кохання». Згодом педагог поновлюється в університеті, який закінчує за фахом «кандидат права»...

До речі, Василя Мову (Лиманського) дуже шанував найвідоміший український мовознавець Юрій Шевельов, який присвятив йому свою книгу «Душа убога встала рано». Та найбільше, мабуть, в Харківському районі про Василя Мову знає завідувач кафедрою журналістики ХНУ ім. В. Н. Каразіна, професор Ігор Михайлин, який багато своїх робіт присвятив українофілу з кубанським корінням. Ще в 2002 році у збірці Харківського філологічного товариства була надрукована дослідницька науково-популярна робота Ігоря Леонідовича під назвою «Кубанське дослідження харківської журналістики», у якій детально висвітлюється харківський період літератора і поета.

Отже, як бачимо, харківський період і, зокрема, люботинський слід Василя Мови (Лиманського) не залишився непоміченим. Тому краснодарські письменники-упорядники нової книги можуть сміливо розраховувати на харківських та люботинських дослідників, які охоче поділяться з колегами усією інформацією.

Василь ЧИГРИН, фото автора

Написано в Харкові

Вісім зошитів поезій під назвою «Проліски», п'єса «Старе гніздо і молоді птахи», оповідання «Чабани», «Шептуха», «Сякий-такий журавель», десятки рукописів з пібліцистики та мовознавства...

БРЮССЕЛЬСЬКІ ДЕЛІКАТЕСИ ВИРОЩУЮТЬ… ПІД МЕРЕФОЮ

Економічні негаразди привчили мешканців Передмістя розраховувати лише на власні сили. Надзвичайна конкуренція на ринку сільгосппродукції спонукає аграріїв до вирощування на своїх присадибних ділянках нетрадиційних і навіть екзотичних овочів. Один із них — брюссельська капуста.

Минулої неділі на Кінному ринку мені закортіло скуштувати якоїсь екзотики. В овочевих рядах увагу звернув на маленькі, привабливі на вигляд кульки зеленуватого кольору. Як виявилося — це один із різновидів брюссельської капусти. Ціна на овоч була досить «кусючою» — 30 гривень за кілограм. Як відомо, брюссельська капуста широко розповсюджена в країнах Західної Європи, особливо в Англії, Бельгії, Нідерландах, ФРН, Данії. І раптом — на нашому базарі!

— Що, невже ці симпатичні плоди привезені до Харкова аж із Брюсселя? — запитую я миловидну жінку-реалізатора на ринку.

— А в нас свій Брюссель... під Мерефою, — посміхаючись відповіла мені продавчиня. — Якщо візьмете кілограм, то скину 2 гривні...

Наталія Павлівна Артеменко, так звали продавця овочів на Кінному ринку, родом із Мерефи. На околиці цього міста живе її велика родина, що вирощує ранні сорти овочів — цибулю, кріп, огірки, редиску та ін. А шість років тому почали вирощувати брюссельську капусту. Та так полюбили її, що вже не уявляють своєї овочевої плантації без цього дивовижного овоча.

В Україні та Росії така капуста з'явилася лише в середині XIX століття. В наш час овочеводи займаються нею головним чином в районах з помірними літніми температурами і тривалою теплою восени. Приблизно саме такі погодні умови характерні й для нашого Передмістя.

— Все почалося з того, що мій син Юра, навчаючись в Харківському національному технічному університеті сільського господарства ім. П. Василенка, побував на тримісячній виробничій практиці в Бельгії і привіз звідти насіння брюссельської капусти сортів «Альказар» та «Акрополіс», — розповідає Наталія Павлівна. — Ми засіяли усього лише кілька рядків. Син сам ретельно доглядав за посіяною капустою, і вона вже з першого року вродила на славу. Спочатку було досить дивно бачити в себе на городі таке диво. На високорослому (від 30 до 100 см) стовбурі з дрібненькими листочками виростало по 35—70 штук дрібненьких качанчиків діаметром у 2—5 см. Їх вага з однієї рослини сягала від 300 до 800 г.

Спочатку сім'я Артеменків навіть не знала, що робити з цією капустою. Одразу наїлися досхочу самі, готуючи смачні страви за різноманітними рецептами. А потім вирішили возити брюссельську капусту для продажу на Кінний ринок у Харкові. Ця капуста одразу ж почала користуватися величезним попитом у покупців, особливо овочевих гурманів. А після закінчення університету син Артеменків Юрко вирішив на практиці використати набутий фах менеджера. Він заключив угоду з кількома ресторанами східної кухні про постачання високоякісної брюссельської капустои, яку вирощує під Мерефою вся родина. Справи пішли настільки добре, що цієї капусти для продажу на ринках залишається дуже мало. Тому й ціни на неї тримають високі. Отже, саме завдяки розведенню брюссельської капусти проста мереф'янська сім'я суттєво поліпшила своє матеріальне становище. А будівництво невеликої теплиці дало можливість отримувати урожай брюссельської капусти навіть ранньої весни.

Василь ЧИГРИН

Лікує серце

До речі, брюссельську капусту застосовують у лікувальному харчуванні при серцево-судинних захворюваннях, підвищеному кров'яному тиску, після проведення складних операцій. Наявність вітаміну С сприяє підвищенню емунітету людини до інфекцій, позитивно впливає на нервову систему, відновлює вражені функції печінки, підшлункової залози, пом'якшує гострі фази цукрового діабету.

Коментарі

Ігор Семерин, науковець ХНАУ ім. В. Н. Каразіна, кандидат біологічних наук:

— Продуктові органи брюссельської капусти — качанчики — багаті на азотисті речовини, із котрих складаються добре перерварювані білки. У порівнянні з капустою білокачанною, в ній у 3—4 рази більше вітаміну С, а також значно більше вітамінів В1 і В2. Рибофлавіну в ній стільки, скільки в молочних продуктах. У цій капусті багато пуринів. Крім того брюссельська капуста у своєму складі вміщує корисні органічні сполуки — вуглеводи, жири, клітчатку, ферменти, каротин. Серед інших видів капусти вона рекордсмен по наявності солей калію, магнію, заліза. Багато в ній також фосфору, що важливо при харчуванні дітей.

Валерія Врублевська, технолог з приготування дієтичних продуктів харчування, доцент Харківського державного університету харчування і торгівлі:

— Завдяки своїм надзвичайно високим смаковим і харчовим якостям, ця капуста вважається дієтичним продуктом. Відвар із неї не поступається поживним якостям курячого бульйону. В кулінарії брюссельську капусту використовують у вареному, смаженому, тушкованому і маринованому вигляді, а також для приготування супів і в якості гарніру для других страв. Брюссельська капуста має приємний ніжний смак, який можна втратити, коли качанчики довго відварювати. Найоптимальніший час варіння качанчиків у кип'ятку з додаванням рослинної олії — 10 хвилин. Після цього качанчики обсушують, посипають сухариками, заправляють вершковим маслом. Це найкраща дієтична страва!

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація

Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-37-10. **Тел./факс** 712-00-56.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 9- .
Тираж **2689** примірників.
Передплатний індекс 61805